

کتابخانه

دانشگاه

جایگاه علمی

پژوهش

آغازی بر یک پایان

گفتاری از **حجت الاسلام والمسلمین علیرضا پناهیان** پیرامون
جایگاه اربعین در پی‌ریزی تمدن بزرگ اسلامی و مقابله با تمدن منحط غربی

صحیفه ۳۴

تمدن اسلامی ۰۱ پاییز ۱۳۹۸

آغازی بر یک پایان

گفتاری از حجت‌الاسلام والمسلمین علیرضا پناهیان پیرامون جایگاه اربعین در پی‌ریزی تمدن بزرگ اسلامی و مقابله با تمدن منحط غربی

دومین همایش بین‌المللی فعالان اربعین حسینی، ۲۴ و ۲۵ مردادماه ۱۳۹۸، مشهد مقدس.

دومین گردهمایی فعالان مردمی جبهه فرهنگی انقلاب اسلامی در عرصه اربعین، چهارمین همایش هیأت‌های فعال در عرصه اربعین، ۲۸ و ۲۹ شهریورماه ۱۳۹۸، مسجد مقدس جمکران.

تهیه و تنظیم: معاونت تولیدات رسانه‌ای جامعه ایمانی مشعر

طراح جلد: مجتبی خاوری

صفحه‌آرا: حسن ناصری

شمارگان: ۵۰۰۰ نسخه

قیمت: ۶۰۰۰ (غیرقابل فروش)

استفاده از مطالب نشریه و تکثیر آن برای هیأت‌ها، در صورت ذکر منبع آزاد می‌باشد.

جامعه ایمانی مشعر

قم - صندوق پستی: ۱۵۱۳ - ۳۷۱۹۵

رایانامه: info@۱۵۴۲.org

سامانه پیامک: ۳۰۰۰۱۵۴۲

پایگاه اطلاع‌رسانی: www.۱۵۴۲.org

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رهبر معظم انقلاب:

این مراسم را هر چه می‌توانید و هر چه می‌توانیم، باید پُربارتر و معنوی‌تر کنیم؛ معنا و مضمون این مراسم را باید روز به روز بیشتر کنیم؛ اهل فکر، اهل فرهنگ، اهل اقدام فرهنگی و فکری، برای این حرکت عظیم بنشینند برنامه‌ریزی کنند. امروز هدف هر مسلمان باید ایجاد تمدن اسلامی نوین باشد؛ ما امروز این را می‌خواهیم. ملت‌های اسلامی ظرفیت‌های عظیمی دارند که اگر از این ظرفیت‌ها استفاده شود، امت اسلامی به اوج عزت خواهد رسید؛ ما باید به این بیندیشیم، به این فکر کنیم؛ ایجاد تمدن عظیم اسلامی، هدف نهایی ما است... اگر ظرفیت‌های کشورهای اسلامی - ظرفیت عراق، ظرفیت ایران، ظرفیت کشورهای دیگر منطقه غرب آسیا و شمال آفریقا - بر روی هم مجتمع بشود، اگر این ظرفیت‌ها به هم برسند، این دست‌ها در هم گره بخورند، آن وقت امت اسلامی نشان خواهد داد که عزت الهی یعنی چه؛ تمدن عظیم اسلامی را به جوامع عالم نشان خواهند داد؛ باید هدف ما این باشد و این راه‌پیمایی اربعین می‌تواند یک وسیله گویایی برای تحقق این هدف باشد.^۱

۱. بیانات در دیدار جمعی از موكب‌داران عراقی، ۹/۶/۲۷

مقدمه

پارهای از امور هستند که ظرفیت تمدنی دارند. مراد از ظرفیت تمدنی داشتن یک پدیده هم دو چیز است: این که آن پدیده می‌تواند نگاه، بینش و دغدغه تمدنی در دیگران ایجاد کند و همه را به کلان‌نگری و بالابردن افق دید از مسائل خرد و جزئی فرا بخواند یا اینکه آن پدیده یک اقدام است که این اقدام در مسیر تحقق یک تمدن قرار دارد و می‌تواند اقدامی تمدنی به حساب آید. پس هر چیزی که یکی از این دو ویژگی را داشته باشد، دارای ظرفیت تمدنی است. در اربعین هر دو ویژگی وجود دارد؛ یعنی اربعین هم یک بینش تمدنی ایجاد می‌کند و هم یک اقدام در مسیر دستیابی به یک تمدن به حساب می‌آید.

منشور حاضر، گزیده‌ای از بیانات حجت‌الاسلام والمسلمین علیرضا پناهیان در «دومین همایش بین‌المللی فعالان عرصه اربعین» در شهر مشهد مقدس و «دومین گردهمایی فقّالان مردمی جبهه فرهنگی انقلاب اسلامی در عرصه اربعین، چهارمین همایش هیأت‌های فعال در عرصه اربعین با محوریت اربعین و تمدن نوین اسلامی» در مسجد مقدس جمکران می‌باشد. ایشان در این بیانات **عاشورا، اربعین و نهضت مهدوی** را سه جریان‌ی معرفی کردند که در امتداد یکدیگر قرار گرفته‌اند و حماسه اربعین را آغازی برای پی‌ریزی تمدن نوین اسلامی معرفی کردند.

برون‌ریزی تمدنی

چهارمین

با محوریت

۲۸ و ۲۹ ش

چهارمین نمایش هیأت‌های فعال در عرصه اربعین

نمایش هیأت‌های فعال در عرصه اربعین

شهریور ماه ۱۳۹۸ • قم، مسجد اعظم

چهارمین نمایش هیأت‌های فعال در عرصه اربعین
با حضور هیأت اربعین و ائمه‌نشین نوین اسلامی
۱۳ و ۱۴ شهریور ۱۳۹۸ در قم - مشهد - تبریز - مشهد - تبریز

اربعین، سرآغاز تمدن عظیم اسلامی

حماسه باشکوه اربعین و زیارت اربعین و پیاده‌روی اربعین نیاز به شرح و تبیین ندارد، همه شما اساتید و بزرگانی که در این راه قدم نهادید عظمت اربعین را شهود کردید. اربعین فقط پاسداشت اباعبدالله‌الحسین علیه السلام نیست، اگر چه پاسداشت سیدالشهداء علیه السلام و گرامی داشتن این شخصیت عزیز که زینت عرش خدا است به تعبیر رسول خدا بالاترین اقدام است، اما اربعین در نفس این گرامی‌داشت محدود نمی‌شود. اربعین واقعاً پایان تمام انحرافات و کج‌روی‌ها در طول تاریخ هست و این پایان‌نامه خودش را برای همه کج‌روی‌ها، کج‌فهمی‌ها و ظلم‌ها تثبیت کرده و هم‌آغازی است برای تمدن عظیم اسلامی، آغازی بسیار مبارک که ما به سرعت داریم آثار پی‌ریزی تمدن عظیم اسلامی توسط اربعین را ملاحظه می‌کنیم. اگر کسانی در طول سال خودشان را برای اربعین در زمینه‌های متعدد اقتصاد یا تدارکات یا امور فرهنگی و روابط بین‌الملل وقف کردند، هیچ کار عجیبی انجام ندادند. اربعین واقعاً

شایسته این هست که گروهی در طول سال خودشان را برای اربعین وقف کنند. اگر شهرها و استان‌های ما برای حفظ احکام و شعائر دینی دارای ستاد اقامه نماز، ستاد امر به معروف و نهی از منکر و دیگر ستادهای مردمی، فرهنگی و دینی هستند، طبیعتاً وقتی بحث اربعین ابوالفضل‌الحسین (علیه السلام) که همه دین مرهون شهادت اوست مطرح می‌شود، باید در تمام شهرها و استان‌ها ستاد اربعین راه بیفتد و این ستاد باید در طول سال فعال باشد و در طول سال کار بکند.

اربعین، میعادگاه مؤمنین

ما موظف به این سفر با عظمت هستیم، ما این سفر را صرفاً یک سفر عاطفی یا صرفاً یک سفر زیارتی نمی‌دانیم که از سر حال زیبای قلبی، مؤمنین و محبین اباعبدالله‌الحسین (علیه السلام) اقدام به این سفر کنند، مخصوصاً که امسال برای ایرانی‌ها راه بازتر و مسیر هموارتر شده و حداقل دو برابر جمعیت سال‌های قبل باید امسال حضور پیدا کنند. علاقه‌مندانی که این استعداد و این علاقه را دارند و این زمینه را هم نشان دادند، حضور دو برابری نسبت به سال قبل تازه یک حضور حداقلی است. حضور دو برابری، تازه طلیعه حضور زائران ایرانی در سال‌های بعد است که طبیعتاً رقمی بیش از این خواهد داشت. خود من تا حالا زیاد سعی نمی‌کردم در صحبت‌ها تبلیغی برای اربعین کنم. چرا از اربعین حرف می‌زدم، اما این که مردم را تحریک کنم یا به هر تقدیر انگیزه ایجاد کنم که در اربعین شرکت کنند حرفی نمی‌زدم، ولی امسال تصمیم دارم به عنوان یک طلبه روضه‌خوان کوچک، محکم

بایستم و به دوستان خودم، به مؤمنین، به سرورانی که در مجالس اهل بیت علیهم السلام شرکت می‌کنند گوشزد کنم، وقتی راه باز شد، وقتی جمعیت جمع شد، وقتی علم برافراشته شد، دیگر معلوم نیست حکم این زیارت مثل اوقات دیگر باشد. در آن زمانی که مؤمنین در اوج تنگنا بودند، در زمانی که ائمه هدی علیهم السلام می‌زیسته‌اند و اگر دشمنان می‌فهمیدند کسی محب اباعبدالله‌الحسین علیه السلام است، حداقل او را به قتل می‌رساندند یا انواع آزارها و شکنجه‌ها به او می‌دادند در آن زمان امام صادق علیه السلام می‌فرمودند که اگر کسی سه سال بر او بگذرد و زیارت اباعبدالله‌الحسین علیه السلام مشرف نشود عاق پیامبر شده است. در آن زمان امام صادق علیه السلام می‌فرمودند: فقراء لاقل باید سالی یک بار و ثروتمندان لاقل سالی دو بار باید به کربلا مشرف بشوند. در آن زمان که این همه محدودیت‌ها بوده روایات درباره پیاده‌روی آمده و اربعین، میعادگاه مؤمنین اعلام شده است، حالا که اربعین مایه عظمت اسلام شده، حکم برخورد با اربعین چگونه است؟! آیا آدم باید مثل یک سفر زیارتی عادی آن را حساب بکند؟ طبیعتاً ما اصلاً نمی‌بینیم که اربعین مثل جهاد، حکمی شبیه واجب کفایی داشته باشد، اما همه روایاتی که در باب ضرورت زیارت اباعبدالله‌الحسین علیه السلام هست، اصلاً اشاره‌ای به موضوعی مثل «مَن به الکفایه» ندارد، بر عهده همه هست. این غوغایی که اهل بیت علیهم السلام خواستند در کنار حرم اباعبدالله‌الحسین علیه السلام ایجاد شود، ما نه تنها گاهی اوقات با بی‌اعتنایی خودمان سبک می‌شماریم، گاهی از اوقات با برخی مواضعی که گرفته می‌شود و برخی اهتمام‌هایی که ورزیده نمی‌شود برای آن مانع می‌تراشیم. ما از اباعبدالله‌الحسین علیه السلام عزیزتر نزد خداوند متعال و مهم‌تر از مقوله کربلا و عاشورا چه چیزی را داریم؟! لذا امسال باید وضع تبلیغات برای حضور مردم در اربعین فرق کند، نه این که بخواهیم کسی را جذب

کنیم، گوشزد کنیم که وظیفه ما است، گوشزد کنیم که این علم نباید پایین بیاید. یک وقت کسی به ذهنش خطور نکند که من سال گذشته رفته‌ام حالا ان‌شاءالله سال آینده هم خواهیم رفت، امسال را به کارهای دیگری بپردازم. مگر این که کسی واقعاً کار واجبی داشته باشد. مگر زیارت اربعین یک تفریح و کار توریستی است که شما یک بار رفتی و تفریح کردی حالا بماند تا وقتی که دلت تنگ شد بار دیگر بخواهی بروی.

امتحان اربعین

در زیارت جامعه فرازی هست که می‌فرماید: «وَالْبَابُ الْمُبْتَلَىٰ بِهِ النَّاسُ»؛ درب خانه اهل بیت علیهم‌السلام فقط درب خانه‌ای نیست که حاجت بدهد و انسان برود توصل پیدا بکند و تبرک بجوید. بلکه این درب خانه دربی است که انسان با آن امتحان می‌شود، ما با اهل بیت علیهم‌السلام در موقعیت‌های مختلف امتحان می‌شویم. مردم کوفه با اباعبدالله‌الحسین علیه‌السلام امتحان شدند، با امام حسن مجتبی علیه‌السلام امتحان شدند، با امیرالمؤمنین علی علیه‌السلام امتحان شدند و ما الان با اربعین داریم امتحان می‌شویم. هر کسی هر چه قدر می‌تواند برای اربعین اباعبدالله‌الحسین علیه‌السلام مایه بگذارد از این امتحان روسفید بیرون خواهد آمد، ما نسبت به اربعین فقط شوق نداریم بلکه خوف هم داریم. خوف این که مبدا کم بگذاریم، خوف این که مبدا قدر این نعمت با عظمت را ندانیم و شکرش را نتوانیم به جا بیاوریم، خوف و شوق همیشه با هم باید باشد. ما درباره اربعین فقط به عشق حضرت به زیارت نمی‌رویم، بلکه خوف از این داریم که مبدا به محضر حضرت بی ادبی بشود و برای رفتن احساس تکلیف هم می‌کنیم.

فرموده‌اند که هر کسی لااقل سالی یک بار باید به زیارت اباعبدالله‌الحسین علیه السلام برود، اگر امکان مالی دارد سالی دو بار و مبادا بر کسی سه سال بگذرد و به زیارت اباعبدالله‌الحسین علیه السلام نرفته باشد، به همین دلیل باید تلاش کرد زیارت اربعین به شدت زیارت ارزانی تمام بشود. از خود شهرها باید بانیان خیر کمک کنند، اتوبوس‌هایی را روانه کنند، خرج این مسافرین را تا دم مرز بدهند و خرج غذای بین راه کسانی را که ندارند بدهند و البته هر کسی هم که ندارد اگر قرض بگیرد، خدا برای او این قرض را جبران خواهد کرد و بر دارایی‌های او حتماً خواهد افزود. ما سفر اربعین را به دلیل این که بعضی‌ها ممکن است بضاعتش را نداشته باشند باید یک سفر بسیار ارزانی قرار بدهیم، یکی از اقدامات شایسته این است که دولتی‌ها لب مرز پولی از مردم نگیرند. واقعاً گرفتن انواع و اقسام پول‌ها به بهانه‌های مختلف مثل بیمه یک نوع راهزنی سر راه زائر اباعبدالله‌الحسین علیه السلام است. شما دو سه برابر همین را از جمعیتی که دو سه برابر این جمعیت هستند و به تفریحاتی می‌روند که ارز مملکت را نابود می‌کنند، از آن‌ها بگیرد. اینکه کسی تفریح برود و ارز کشورش را برای اهواء نفسانی ببرد و در حلقوم بیگانگان بریزد، اشکالی ندارد، ولی اینجا ما باید این سفر را ارزان کنیم.

ما در روایات داریم اگر حج خواست تعطیل بشود و مردم نداشتند که به زیارت بروند، حکومت اسلامی باید از بیت‌المال هزینه کند و کسانی را بفرستد. حالا که مردم خودشان دارند می‌روند سر راه آن‌ها قرار نگیریم و به بهانه‌های مختلف رهنزی مالی نکنیم، ضمن این که معلوم نیست بیمه اجباری اشکال شرعی و قانونی نداشته باشد و البته باید کسانی که دست اندرکار هستند جدی پیگیری کنند مبادا این رفتارهایی که خلاف شأن زائر اباعبدالله‌الحسین علیه السلام هست صورت بگیرد.

پزشکان بسیار خوب، متعهد و جوان‌مردی هستند که در این مسیر به مداوای بیماران و پرستاری کردن از گرفتارانی که دچار مشکل می‌شوند، اقدام می‌کنند. باید تصویر این پزشکان و پرستارانی که داوطلبانه، با عشق خودشان و بدون هیچ ادعایی می‌آیند در این مسیر خدمت می‌کنند گرفته شده و پخش بشود. حتی بعضاً عراقی‌های عزیز، دیگر این‌ها را می‌شناسند. ایام اربعین می‌آیند پیش‌شان می‌روند، خیلی از این‌ها متخصص در رشته‌های مختلف هستند. وقتی انسان به این زیبایی می‌تواند ایام اربعین را پشت سر بگذارد، چرا برخی از حرف‌ها را به میان بیاورد که متعلق به تمدن حسینی نیست! حضرت آقا فرمودند: ما با این اربعین داریم به سوی تمدن نوین اسلامی می‌رویم. این مظاهر ارتجاعی تمدن غرب مثل بیمه راهی در آن تمدن با عظمت اسلامی ندارد. آنجا همه ایثارگرانه دارند با همدیگر ارتباط برقرار می‌کنند، به هم خدمت می‌کنند، مناسبات یک صورت دیگری دارد. ان‌شاءالله بشود همه این سفر را به عنوان یک سفر ضروری تلقی کند و امکاناتش را هم خیرین فراهم کنند و دولت هم خدمت کند. دولت هر چه به زیارت اربعین و زائران اربعین خدمت کند، طبیعتاً به نفع مملکت، به نفع محرومین و برکتی برای دیگر اقداماتش خواهد بود. وای بر دولت‌مردی که نسبت به اربعین بی‌تفاوت باشد، ما امروز داریم با اربعین امتحان می‌شویم. «وَالْبَابُ الْمُبْتَلَىٰ بِهِ النَّاسُ» این امتحان را جدی بگیریم، امتحان آن نیست که بر ما واجب کنند ببینند ما چه می‌کنیم، امتحان آن قسمت حساسش، پرامتیازش و احیاناً پرخطرش اگر بی‌اعتنایی کنیم، آن قسمتی است که ما را به آن تکلیف نکرده‌اند، مثل شب عاشورا که امام حسین (علیه السلام) برای یاران خودش تکلیف نکردند که فردا بمانید، ولی آن‌هایی که ماندند چه قدر بردند!

اربعین، مجد و عظمت اسلام

قصه اربعین و ابوالفضل الحسین علیه السلام کم کم دارد شبیه نصرت خود ابوالفضل علیه السلام می شود. نصرتی که آن زمان بر هر کس «هل من ناصر» ابوالفضل علیه السلام را شنید واجب بود، امروز هم همین طور است. قصه اربعین دارد شبیه قضیه ای می شود که امام باقر علیه السلام فرمود: هر کس هنگام ظهور و خروج، صدای مولایش را شنید، حتی اگر لازم است روی یخها هم سینه خیز برود، برود خودش را به حضرت برساند. قضیه اربعین برای ما یک قضیه این چنینی است. قضیه مجد و عظمت اسلام است - اسلامی که توانسته امنیت اربعین را تأمین بکند - مخصوصاً امسال با این قدرت نمایی که سپاه اسلام در مواجهه با جبهه کفر انجام داد، این قدرت نمایی در عرصه مردمی و در تنها نمایشگاه باعظمت بین المللی جهان اسلام یعنی اربعین باید بیشتر خودش را نشان بدهد.

بنده از همه دوستان تقاضا می کنم از ابتدای ماه محرم ستادهای اربعین، ستادهای مردمی،

ستادهای جمع‌آوری کمک، ستادهای هماهنگی برای راه‌اندازی کاروان‌های اربعین، ستادهای هر نوع فعالیت فرهنگی برای اربعین را در شهرستان‌ها راه بیندازند. طبیعتاً ما کار زیاد داریم، تعداد زیادی از مردمان می‌بایست و می‌خواهند در اربعین شرکت کنند و خوش به سعادت کسانی که پیش‌قراولان چنین حرکت با عظمتی هستند.

چهارمین همایش هیأت‌های فعال در عرصه اربعین

با محوریت اربعین و تمدن نوین اسلامی

۲۸ و ۲۹ شهریور ماه ۱۳۹۸ • قم، مسجد مقدس جمکران، شب

چهارمین همایش هیأت‌های فعال در عرصه اربعین
با محوریت اربعین و تمدن نوین اسلامی

اربعین

احداث مرکز در مانی
و شهره زاندرین آرجهن

شهیات هادی
اربعده و نه

محمد باقر
مظفر

محمد باقر
مظفر

اربعین، احیاگر نهضت عاشورا

ما نباید اربعین را یک سفر صرفاً عاطفی تلقی کنیم. به هیچ وجه نباید یک سفری که از سر عشق، از سر سوز دل انجام می‌گیرد تلقی بکنیم. یک سفری از سر وظیفه‌ای که برای آینده اسلام داریم، وظیفه‌ای که برای جهان بشریت داریم، باید یک سفر این‌چنینی تلقی کنیم. اهمیت اربعین برای ما همان قدر بالا است که پایداری و صبر و استواری حضرت زینب علیها السلام بعد از عاشورا برای زنده نگه داشتن عاشورا حیاتی بود. نقش زینب کبری علیها السلام و بچه‌های اباعبدالله‌الحسین علیه السلام در کربلا چه بود؟ خیلی از افراد می‌آمدند به امام حسین علیه السلام می‌گفتند لااقل بچه‌ها را با خودت نبر و امام حسین علیه السلام واقعاً دیگر نمی‌توانست جواب این سؤال را بدهد، چون هرچه بر زبان جاری می‌کرد فوق تصور و فهم آن‌ها بود. نهایتاً یک اشاره‌ای دارند که خدا می‌خواهد آن‌ها را اسیر ببیند. آن مردمی که می‌آمدند می‌گفتند خانواده خودت را نبر، چه می‌فهمیدند از حکمت حضور بچه‌های اباعبدالله‌الحسین علیه السلام، حالا فلسفه

این حضور بعد از عاشورا چه بود؟ اگر شهادت امام حسین علیه السلام می‌خواست کاری را در تاریخ انجام بدهد حُب این شهادت رخ داده بود، ولی این بچه‌ها باید بیایند یک ماه کتک بخورند، یک ماه خرابه‌نشین بشوند، دانه دانه‌شان در این راه به شهادت برسند، اهل بیت عصمت و طهارت علیهم السلام در معرض نگاه بیگانگان قرار بگیرند برای اینکه پیام اباعبدالله‌الحسین علیه السلام رسانده شود. حالا برای ما و خانواده‌های ما یک فرصتی پیش آمده تا همین کار زینبی را در کمال امنیت، در کمال آرامش با مهمان‌نوازی بسیار گرم و شیرین مؤمنین عراق انجام بدهیم. اصلاً برای کسی عقب‌نشینی از انجام چنین وظیفه مهمی قابل تصور است؟ ما اگر بنا بود جان بدهیم نباید عقب می‌نشستیم. از ما الان جان نخواستند، قدمی خواستند که برداریم آن وقت برداریم؟! این همه ادعاهای ما در طول تاریخ که ما محب اباعبدالله‌الحسین علیه السلام هستیم، محب زینب کبری هستیم علیه السلام، آن وقت چه می‌شود؟

اربعین، ضامن بقای اسلام

این مردم جهان تا یک واقعیت ملموس را نبینند به برخی از حقایق پی نمی‌برند. حرف اخلاقی زیاد زده شده، آزادی خواهی در دنیا زیاد شعار داده شده، حتی از خودگذشتگی در دنیا زیاد انجام شده است. بدل از خودگذشتگی صحیح، شهادت‌طلبی صحیح را زدند. به اسم شهادت‌طلب، داعشی درست کردند که به عشق دیدار رسول خدا آمد چه جنایت‌هایی انجام داد که این مفهوم شهادت‌طلبی را بین مردم خراب کنند. الان چه حرف متفاوتی می‌شود به مردم عالم زد که متوجه یک حقیقتی بشوند؟ شعار عدالت خواهی دیگر شعار جدیدی نیست و زیاد گفته شده است. شعار آزادی، برادری، اخوت، همه این شعارها در طول تاریخ زیاد داده شده است. شعار خدا پرستی، شعار اخلاص، شعار معنویت، این‌ها هیچ کدام حرف تازه‌ای در جهان نیست و کسی فکر نمی‌کند این شعارها نجات‌بخش حیات بشر خواهد بود. امروز ما یک حرف تازه داریم که در مقام عمل آن را به اثبات برسانیم تا حقیقت

تمام شعارهای ما روشن شود و آن اربعین است. خیلی از اتفاق‌هایی که در نظام مقدس جمهوری اسلامی می‌افتد که اتفاق‌های خوب، تحسین‌برانگیز و الگویی برای جهانیان هست و زمینه‌ای برای تمدن اسلامی است، آن قدر صدا و اثر ندارد که اربعین اثر دارد. آدم عقل نباید داشته باشد که به تقویت اربعین نپردازد. اربعین بدون هزینه، هزینه‌های آن را امام حسین علیه السلام داده، هزینه‌های آن را دل‌های عاشق ابا عبدالله الحسین علیه السلام که مرهون شهادت خود ابا عبدالله الحسین علیه السلام هست دادند. شما می‌توانید برای نجات حیات بشر بزرگ‌ترین اقدام را انجام بدهید. این بزرگ‌ترین اقدام را، تفریحی و تفننی با آن برخورد کنیم؟ این بزرگ‌ترین اقدام نجات‌بخش حیات بشر را بخواهیم صرفاً به خاطر چهار تا ثوابی که در روایت‌ها برای یک عمل فردی ذکر شده انجام بدهیم؟

حضرت امام می‌فرمودند: ائمه هدی علیهم السلام این ثواب‌هایی که برای زیارت امام حسین علیه السلام یا گریه و اشک برای امام حسین علیه السلام و ندبه کردن برای ابا عبدالله الحسین علیه السلام هست را، این قدر با عظمت بیان کردند که از اول نقشه داشتند. کلمه نقشه داشتن را امام استفاده می‌کند و آخرش هم استفاده می‌کند که نقشه اهل بیت علیهم السلام قدرت بخشیدن به جهان اسلام بود. همین الان هم این قدرت ما است. ما پهباد را زدیم، کشتی انگلیسی را گرفتیم و این‌ها اثر عظیمی داشت. اما من به شما عرض بکنم ما تا عقبه‌ای مثل اربعین نداشته باشیم و ده‌ها برابر این اقدامات را انجام بدهیم، این اقدامات در جهان جدی گرفته نخواهد شد.

این عقبه اربعین است که مثل طالبی که پشتوانه پول یک مملکت می‌تواند به حساب بیاید به این حرکت‌ها قوام و دوام می‌دهد. این‌ها قلعه‌هایی است که دامنه بسیار گسترده آن همین اربعین بسیار باشکوه است. اربعین را واقعاً باید ضروری تلقی کرد. چطور می‌شود باور

کرد در هر مسجدی، در هر هیأتی، مردم مسجد، مردم آن هیأت جمع نشوند یک کاروان
برای اربعین راه نیندازند، الان وقت نصرت اسلام است، الان وقت نصرت ابا عبدالله الحسین علیه السلام
است، الان وقت نصرت امام زمان علیه السلام است.

ترویج ابعاد فرهنگی اربعین

نکته دیگر این که اگر ما خیلی مسأله اربعین را جدی بگیریم احتمال این هست کسانی مثل بنده که نااهل باشند به اربعین بیایند، در این صورت وظیفه دیگران می‌شود که اربعین را فضایی قرار بدهند برای این که کسی مثل من نااهل هم وقتی آمد اهل بشود. ابعاد فرهنگی اربعین باید قوت و قدرت پیدا بکند. اربعین و زیارت ابا عبدالله الحسین علیه السلام به ظاهر یک زیارت بدون مناسک خاص عبادی است، ولی می‌شود از حج الگو گرفت، از موقعیت‌ها و مناسبت‌های دیگر معنوی می‌شود الگو گرفت. همه مؤمنین زائر اربعین خودشان را موظف بدانند حتماً در طول این مسیر نورانی خودشان را به حضور و شرکت در مجالس معنوی مقید بکنند. این را باید ما خیلی جدی بگیریم. واقعاً هیچ موقفی برای گفت و شنود معنوی و برگزاری یک مجلس معنوی و معرفتی مانند طول مسیر پیاده‌روی به سمت کربلا نیست، خیلی عجیب است.

رسول خدا ﷺ فرمودند که هر کسی فرزندان مرا دوست داشته باشد خدا به او حکمت می‌دهد، چشمه‌های حکمت وقتی در قلب کسی گشوده شد حرف‌ها را یک جور دیگر می‌شنود، یک جور دیگر می‌فهمد. یک حرف برای او زاینده است، سرچشمه‌ای برای معانی بسیار زیادی است. ما باید فضای اربعین را فضایی سرشار از معنویت کنیم. اینطور نباشد که فقط یک کسی بیاید پیاده‌روی بکند و برود، چرا از این لحظه‌ها استفاده نکند؟! مثل این که کسی وضو بگیرد و داخل مسجد الحرام شود و نماز نخواند بیرون بیاید. مثل این که کسی شب قدر به مجلس معنوی شب قدر برود و دعا نکند و بیرون برود. یک چیزی شبیه به این خواهد شد. همه ما باید برای ابعاد فرهنگی اربعین تلاش کنیم، خصوصاً ما ایرانی‌ها که ممکن است بعضی از افراد در این کاروان‌ها بین‌مان بیایند، یک وقت یک رفتارهایی انجام بدهند که رفتارهای قشنگی نباشد. اهل ادب در مجلس عزای اهل بیت ﷺ نباشند، اهل ادب نسبت به میزبانان گرامی اربعین نباشند، اهل ادب نسبت به دیگر زائرین نباشند، احتمالش هم هست، آن‌ها هم باید بیایند، اصلاً کسانی که مثل بنده ضعیف هستند آغاز حرکت‌شان به سمت سعادت و معنویت باید اربعین باشد، اصلاً آغاز همین جا است، از جاهای دیگر آغاز بشود معلوم نیست حالا چقدر دوام و پایداری داشته باشد و دوستان عراقی هم باید در جریان باشند که طبیعتاً ما می‌خواهیم همه رفقای مان را بیاوریم، حالا ممکن است چهار نفر در مجموعه ما ایرانی‌ها باشند که درک لازمی از قدسی بودن این فضا نداشته باشند، ممکن است آداب‌دان نباشند و رعایت آداب نکنند که بردباری و تحمل میزبانان شریف عراقی در این زمینه می‌تواند به ما کمک کند.

پس اولاً ما اربعین را گسترده بگیریم و به ویژه برای مؤمنین یک ضرورت تلقی کنیم.

مسجدی برای خودش، مذهبی برای خودش، چندین سال است به زیارت اربعین نرفته است، باید به این قضیه خیلی هجمه بشود، این چه فرهنگ تنبلی و تن‌پروری است. این هم یک نوع ضعف ایمان است، قدر نادانستن برای موضوعی مثل ابا عبدالله الحسین علیه السلام مخصوصاً حالا که در اربعین همه جمع هستند، من می‌توانم بر شکوه این امت اسلامی بیفزایم و آن پیام جهانی را بدهم، از مذهبی‌ها که انتظار می‌رود که احساس ضرورت بکنند و در این زمینه هیچ تردیدی نیست. باید در این زمینه کار کنیم، کمبود زیاد داریم. از غیر مذهبی‌ها که باید گروه گروه جذب شوند و تنها جایی که ما می‌توانیم ادعای خودمان را به اثبات برسانیم و بگوییم «الدین حور» دین سُور است، مایه شادی دل‌ها است، سندمان اربعین است، بیا اربعین را ببین چه خبر است. دین نشاط‌آور است، مؤمن دائماً در نشاط هست، نشاط مؤمن دائمی است، سندش اربعین است. بیاید آنجا و ببیند در آن خاک و خل، چقدر دُر و گوهر و طلا پیدا می‌کند و وقتی همه آمدند طبیعتاً در یک چنین حرکت بسیار با عظمتی ضرورت کار فرهنگی بیشتر می‌شود، اصلاً آن جا محل کار فرهنگی است.

اربعین، بستری برای ظهور

یکی از پیشنهادهایی که بنده می‌خواهم عرض بکنم این است که ما در اربعین بیش از پیش باید یاد امام زمان ع بکنیم. بیش از پیش اربعین را باید رو به جلو نشان بدهیم، یک وقت کسی تصور نکند اربعین بیشتر در اندیشه عزاداری اباعبدالله‌الحسین ع است. خیر، اربعین بیشتر در اندیشه ظهور و فرج و آینده است، این توجه به امام زمان ع جهان را تکان خواهد داد، به حدی که اگر یک ناظر بیرونی بیاید اربعین را نگاه بکند بگوید آقا شما بالاخره این جا برای امام حسین ع جمع شدید یا برای امام زمان‌تان؟! شما عزادار هستید یا منتظر؟ شما زیارت عاشورا می‌خوانید یا دعای ندبه؟ تکلیف ما را مشخص کنید، بگذارید یک ناظر خارجی وقتی می‌آید بگوید که اربعین و اباعبدالله‌الحسین ع بهانه مقدسی برای طرح مسأله امام زمان ع و آنچه که پیرامون حضرت بقیةالله‌الاعظم ع هست مثل ظهور، مثل تمنای فرج، مثل نصرت امام زمان ع در آخرالزمان بود.

شما وقتی در زیارت اربعین می‌خوانید: «و نصرتی لکم معدة»، من آماده‌ام شما را کمک کنم، چه کمکی می‌خواهی به امام حسین علیه السلام بکنی؟ یعنی من آماده‌ام امام زمان علیه السلام را کمک بکنم، امام حسین علیه السلام که به شهادت رسیدند. الان دیگر شخص اباعبدالله الحسین علیه السلام را که شما نمی‌توانید کمک کنید، ولی شخص مولای ما پشت پرده غیبت حاضر است. ما قدیم‌ها در نوحه‌ها همیشه می‌شنیدیم که یک «آجرک الله بقية الله» می‌گفتند، بالاخره یک یادی از امام زمان علیه السلام می‌شد. اما گاهی اوقات آدم احساس می‌کند که این روضه‌ها و نوحه‌ها خوانده می‌شود و هیچ یادی از امام زمان علیه السلام در آن نیست. ببینید در زیارت عاشورا چند مرتبه به محضر حضرت ولی عصر علیه السلام می‌رویم و برمی‌گردیم. ما اصلاً باید توسل به ساحت مقدس حضرت ولی عصر علیه السلام را با مناسک و مراسم ویژه در این مسیر رسم کنیم. مخصوصاً در مواقع و مواضعی که برای عبادت هست و در طول مسیر، هر جایی شما این نماز امام زمان علیه السلام را بخوانید زیبا است، اما در این مسیر وقتی رسم بشود یک معنای خاصی پیدا می‌کند.

در این سفر وقتی خصوصاً شب‌ها به پیاده‌روی می‌روید که البته این سال‌ها یک مقدار پیاده‌روی شب‌ها بیشتر طرفدار دارد - چون روزها آفتاب می‌شود و یک مقدار گرم هست - در این تاریکی‌ها مناجات با حضرت حجت علیه السلام خیلی نکته زیبایی است. خواندن دعای فرج، خواندن دعای استغاثه به حضرت ولی عصر علیه السلام بعد از هر نماز، خیلی زیبا است. ما نباید یک وقت امام زمان علیه السلام را در غریبی نگه داریم. یک طور دیگر باید شود. این اتفاق چگونه می‌افتد؟ با شعارهای ما، با پرچم‌های ما، با همه سخنرانی‌ها، با همه روضه‌ها، رونق یادآوری حضرت ولی عصر علیه السلام باید در اربعین بیشتر شود، اگر کسی بیاید اربعین را نگاه بکند

بگویند این اربعین از نظر معرفتی، معنوی چه کمبودی دارد؟! شعائری که باید این کمبود را جبران کند، این کمبود را برطرف کرد. برطرف کردن این کمبود ضروری تر است. یقیناً در صدر همه اعمال و شعائر، ذکر و یاد حضرت ولی عصر علیه السلام هست.

اربعین، نمایشگاه جهانی دفاع از مظلومین

اربعین واقعاً باید جهانی باشد و جهانی و بین‌المللی هست. چه کسی از مردم یمن شایسته‌تر برای حضور در اربعین است؟ چرا ابعاد جهانی مسائل جهان اسلام، ابعاد جهانی اربعین خودش را به زیبایی و شکوه در اربعین نشان ندهد؟ پرچم‌های مردم یمن و شعائر آن‌ها و شهدای آن‌ها در تمام طول مسیر بر فراز باشد. این، پیام خیلی سهمگینی برای جبهه کفر خواهد داشت که این عراقی‌ها چه ربطی به یمنی‌ها دارند، ایرانی‌ها چه ربطی به یمنی‌ها دارند؟ مظلومین بحرین، مظلومین یمن، مظلومینی که در اقصی نقاط جهان اسلام هستند مخصوصاً الان که جبهه یمن در خط مقدم دارند نبرد می‌کنند، باید حضور پررنگی داشته باشند. یمنی‌ها وقتی دارند از تصاویر نگاه می‌کنند بگویند تمام این مسیر پرچم یمن هست، چه خبر شده؟! این لبیک ما به مردم یمن است، این نصرتی است که ما می‌توانیم به آن‌ها برسانیم، این کمک است، این خودش زدن و منکوب کردن دشمنان

مردم یمن است، این خودش انتقام از خون بچه‌های مظلومی است که زیر بمباران‌های سعودی‌های ملعون دانه به دانه و گروه گروه به شهادت می‌رسند. مظلومین جهان اسلام در یمن، نیجریه، کشمیر و ... ما غیر از فضای اربعین جای دیگری نداریم که از این‌ها یاد کنیم. کشمیر، نیجریه و یمن باید در ماجرای حماسه اربعین امسال پررنگ دیده شوند. درست کردن چند صد پرچم از هر کدام از این کشورها یا نماد یا علامت برای این که در طول راه‌ها، هر جا هر عکاسی عکس گرفت، تصویر این‌ها باشد این کاری ندارد، یک تدبیر می‌خواهد. ما انواع و اقسام پرچم‌ها را داریم. اصلاً اربعین زیبایی حسینی نمایشگاه بیرق‌ها، نمایشگاه پرچم‌ها و علامت‌ها است، بخشی را به همین موضوع اختصاص بدهیم. این اصلاً هزینه اضافی ندارد، فقط شما برخی از پرچم‌ها را به این موضوع اختصاص دادید.

تأکید بر سفر کاروانی

مطلب دیگری که می‌خواهم عرض بکنم در جریان اربعین خصوصاً برای ایرانی‌های عزیز این است که ما سعی کنیم که همه به صورت کاروانی در اربعین شرکت کنیم. انفرادی شرکت کردن در اربعین عوارضی دارد و آن شکوه لازم را ندارد، آن زمینه لازم برای بهره‌برداری را ایجاد نمی‌کند. ما از اربعین برای الفت امت اسلامی باید بهره ببریم که طبیعتاً این اتفاق در اندازه‌های بسیار بزرگ افتاده است. حضرت امام در دوران جنگ می‌فرمودند: بعد از جنگ، ملت ایران و عراق بر محور عتبات و بر محور اهل بیت علیهم‌السلام به هم پیوند می‌خورند، قدرتی ایجاد خواهد شد که دیگر به هیچ کشوری احتیاج نداریم. این سخن صریح حضرت امام بود. این اتفاق و این اتحاد در میان مؤمنین یکی از نتایج بسیار مهم اربعین است. بسیار فرق می‌کند که شما کاروانی بروید یا نروید، مثلاً یک عده‌ای اهالی یک مسجد هستند، اهالی یک هیأت هستند، با هم کاروانی می‌روند پیوندشان بیشتر می‌شود. ارتباط و اخوت لازم بین‌شان بهتر برقرار می‌شود، اخلاق‌شان در ایثار و کمک

کردن به همدیگر و در آن آدابی که برای برادری هست بهتر می‌شود. این فرصت را باید استفاده کرد. اربعین، فرصت عجیب انسان‌سازی است. یک گروه با هم راه بیفتند، با هم شعار بدهند، با هم حرکت کنند، با هم عزاداری کنند، به هم‌دیگر کمک می‌کنند، غذا به هم‌دیگر می‌دهند، بساطی برای خدمت پدید می‌آید. خیلی عجیب است مثلاً می‌بینید اعضای یک هیأت یا مسجد صد نفر، دویست نفر جداگانه به زیارت اربعین رفتند. خوب جمع می‌شدید یک بیرقی علم می‌کردید، با هم کاروانی می‌شدید و می‌رفتید. این آثار بسیار گرانبهایی دارد، آسیب‌های اربعین را هم به شدت کم خواهد کرد.

یکی از مؤثرترین یا مؤثرترین عامل معنوی در این سفر همین خدمت‌های ایثارگرانه و با محبتی است که دوستان عراقی به زائرین انجام می‌دهند. ما نیز باید همین را توسعه بدهیم. هر کسی در این سفر حاضر شد با خودش عهد کند که مهربان‌تر شود، عهد کند نسبت به دیگران خدمت‌گزار شود، نسبت به دیگران فروتنی کند، خاک پای رفقای خودش باشد. هر کسی در این سفر حاضر شد عهد کند نسبت به هیچ کس ناراحت، غضبناک و عصبانی نشود. هر کسی در این سفر حاضر شد با خودش عهد ببندد در طول راه به دیگران کمک کند. ما باید این سفر را فقط سفر زیارت اباعبدالله الحسین علیه السلام قرار ندهیم، این سفر را در کنار زیارت اباعبدالله الحسین علیه السلام حتی هم‌سنگ اهمیتی که برای زیارت اباعبدالله الحسین علیه السلام داریم سفر خدمت به زائرین، محبت به زائرین قرار بدهیم و وقتی شما به زائر امام حسین علیه السلام خدمت می‌کنی و محبت می‌کنی، صداقت خودت را به اباعبدالله الحسین علیه السلام نشان دادی. خدمت کردن به سینه‌زن اباعبدالله الحسین علیه السلام و زائر اباعبدالله الحسین علیه السلام کمتر از خود زیارت نیست.

سفر خانوادگی

خیلی از من می‌پرسند این سفر را خانوادگی برویم خوب است یا نه؟ خیلی زیباست خانوادگی بروید، مخصوصاً وقتی با بچه‌های کوچک خودتان به این سفر می‌روید، تداعی کننده معانی زیادی است. **إب‌ع‌ب‌الله‌الح‌سین** این سفر را خانوادگی آمدند، چرا ما خانوادگی نرویم؟! **مخصوصاً با فرزند کوچکمان!** یک کسی دختر سه ساله‌ای داشته باشد و در این سفر حرکت کند، چقدر زیباست! البته باید همه مراقب این بچه‌ها باشند.

وقتی آدم سفر خانوادگی می‌رود، اگر سفر کاروانی باشد، بهتر است یا خانم‌ها اگر با کاروان باشند یا با خانواده باشند، یقیناً خیلی بهتر هست. تنهایی سفر کردن به ویژه برای بانوان محترم ممکن است زیاد صورت خوشی نداشته باشد. البته بعضی از جوان‌ها ماشاءالله این قدر شور دارند که نوزاد تازه به دنیا آمده‌اش را می‌گویند می‌خواهم به سفر ببرم، دیگر این مشقت‌ها را نباید به خانواده و به خود تحمیل کرد، یک وقت کسالتی برای بچه یا برای

مادر عارض بشود این‌ها را باید مراقبت کرد، منتها بقیه صورت‌هایی که برای سفر خانوادگی تصور می‌شود، خیلی فوق‌العاده است. ان‌شاءالله خدا از همه خانواده‌ها بپذیرد. فردی خدمت امام باقر علیه السلام رسید، نزدیک مدینه که شد مرکبش را کنار گذاشت، گفت می‌خواهم پیاده بروم. پای پیاده به سمت مدینه حرکت کرد تا به خانه امام باقر علیه السلام رسید. عرضه داشت: آقا نگاه کن به عشق شما پیاده آمدم، پاهایم را ببین! پاهایش تاول زده بود، زخمی شده بود، لباسش خاکی شده بود. امام باقر علیه السلام فرمود: شکایت نکن، کار زیادی نکردی بخاطر امام زمانت اینطور پای پیاده آمدی، گله نکن. خدایا این سفر اربعین امسال را مقدمه ظهور عاجل مهدی فاطمه علیها السلام قرار بده.

عزیزان!
دهه‌های آینده دهه‌های شما است
و شما باید که باید کار آزموده و پُرانگیزه از انقلاب خود حراست کنید
و آن را هر چه بیشتر به آرمان بزرگش که
ایجاد تمدن نوین اسلامی
و آمادگی برای طلوع خورشید ولایت عظمی (ارواحنافاده) است،
نزدیک کنید.

بخشی از بیانیه گام دوم انقلاب
خطاب به جوانان

که به دنبال ارتباط بیشتر
محبان سیدالشهدا (علیه السلام) است...
قرار نیست مشعر تولید کند.
قرار است مشعر آیین تولیدات
و فعالیت‌های شما باشد.
اینجا، جای آرم هیأت شماس
که باید در شماره‌های بعد پرش کنید...

۰۲۵ ۳۲۹۲ ۸۹ ۵۱
۳ ۰۰۰ ۱۵۴۲
www.1542.org
info@1542.org

جامعه ایمانی مشعر،
محتفی است برای گردآمدن
هیأت‌های کشور.
مشعر چیزی جز اجتماع هیأت‌ها نیست،
جامعه‌ای فراتر از مرزهای نژادی و
تقسیمات جغرافیایی و سیاسی.
اجتماعی ایمانی و توحیدی است